

[Lynnerup Nielsen.]

skul og bitter nød, såfremt brændselsposten skal udredes af selve understøttelsessatsen.

Jeg finder derfor det forslag, der er stillet af den højtærede socialminister på regeringens vegne om brændselshjælp, helt utilstrækkeligt. Når beløbet 60 kr. omsættes i koks, svarer det jo i virkeligheden kun til 5 hl koks for en hel vinter, med andre ord ikke mere brændsel end til en måneds forbrug. De øvrige 5 måneder bliver det overladt til den arbejdsløse selv og hans familie at træffe valget mellem enten at stjæle fra spisekammeret for at få varme i kakkellovnen eller simpelthen at fryse. Der kan nu engang ikke af den understøttelse blive mulighed for at skaffe både mad og brændsel.

Til det meget begrænsede antal ikke-forsørgere, der efter den højtærede ministers forslag vil kunne få brændselshjælp, ydes der kun 40 kr., det vil sige godt 3 hl koks. Med den hjælp bliver der kun en beskeden varme; det er højest til tre ugers forbrug, så er kakkellovnen kold igen. Jeg finder det mærkeligt, at en brændselshjælp skal omfatte visse ikke-forsørgere og ikke andre. Lovforslaget vil, om det bliver vedtaget, som det er forelagt, kun yde denne meget beskudne brændselshjælp til et ringe antal ikke-forsørgere, idet man skal have 15 års medlemskab for at opnå en sådan brændselshjælp.

Regeringsforslaget giver ikke megen lunhed i de arbejdsløses hjem. Frygten for vinterkulden, når vinteren for alvor sætter ind, bortvejres ikke ved det.

Udgiften til den foreslåede hjælp skal afholdes af de arbejdsløsheds-kasser, der træffer bestemmelse om ydelse af en sådan brændselshjælp, og uden adgang til nogen særlig refusion. Det vil med andre ord sige, at arbejdsløsheds-kasserne og i første række de kasser, som tæller de fleste medlemmer, først og fremmest arbejdsmændenes, ikke kan gennemføre ydelsen af brændselshjælp uden at benytte kontingentskruen påny. Kontingenterne er gennem de senere år steget til sådanne højder, at kasserne og medlemmerne tynges under de byrder, der pålægges medlemmerne til selve arbejdsløshedsforsikringen. Det har da også vist sig, at flere kasser har haft deres store betænkeligheder ved den store forhøjelse af medlemskontingentet og derfor er gået over til at

forringe selve dageantallet i kasserne, såvel det ordinære som det fortsatte dageantal. Det er forringelser, der i særlig grad går ud over dem af kassens medlemmer, der rammes af længere arbejdsløshedsperioder, ja, der er endog kasser, der, samtidig med at de har set sig nødsaget til at skære dageantallet betydeligt ned, har måttet forhøje kontingentet til kasserne. Skal den brændselshjælp gennemføres, som socialministeren her foreslår, trods dens helt utilstrækkelige beløb, er der kun få kasser med forholdsvis få medlemmer, der vil kunne udrede en sådan brændselshjælp uden fornyede kontingentforhøjelser.

Et lovforslag som dette er for mig og for mit parti at se helt urimeligt, det er altfor utilstrækkeligt med de brændselspriser, vi har, og jeg synes egentlig, at den højtærede minister måtte få visse kuldegysninger ved at fremsætte det lovforslag, som han på regeringens vegne har fremsat. Hertil kommer, at det vil betyde forøgede kontingentbyrder, og disse byrder er så sandelig store nok i forvejen. Et lovforslag af den karakter vælter nye byrder på småkårsfolk med forøgede kontingenter for alle arbejdsløshedsforsikrede, og hvis lovforslaget vedtages, bliver det jo dem, der endnu står på arbejdspladserne, der kommer til at bære en væsentlig del af brændselshjælpen til deres arbejdsledige kammerater.

I bemærkningerne til det lovforslag om brændselshjælp for arbejdsløse, som socialdemokratiet har forelagt, siges det, at forslagets satser er bragt i overensstemmelse med den prisstigning, der har fundet sted, således at hjælpen til en forsørger bliver 85 kr. mod i tidligere forslag 60 kr. og for ikke-forsørgere 55 kr. mod tidligere 40 kr. Men hvis man vil foretage en beregning på grundlag af det beløb, der normalt bruges af en familie i vinterhalvåret, må man jo være klar over, at brændselspriserne i tiden fra sidste vinter til denne vinter har været ude for en stigning, der er betydeligt større, end hvad der udtrykkes i disse beløb. Jeg tager sikkert ikke meget fejl, når jeg siger, at stigningen i brændselsprisen for en familys normale forbrug ligger mellem 125 og 150 kr. Hertil kommer, at den økonomiske modstandskraft er yderligere forringet ved den økonomiske politik, der har været ført her i landet; lønninger og under-